

Rozhýbej svůj jazýček a pojd' si hrát

Pojďme si spolu hrát, číst pohádku, nafukovat tváře, vyplazovat jazyk, foukat do peříček. Prostě užijeme si zábavu!

Děti a rodiče pojdte si chvilinku hrát s jazýčkem. Budete si povídat o písmenkách Č a Š. Zkusíte povědět mamince, co vidíte na obrázku, kde písmenko Č a Š slyšíme? Můžete si obrázky rozstříhat a roztržít podle toho, kde je písmenko schované (na začátku, uprostřed, na konci).

Rozvoj slovní zásoby, schopnost komunikovat velmi úzce souvisí s rozvojem pohybových dovedností, proto vyrazte ven, ať děti mohou lézt po stromech, přelézat spadlé kmeny stromů, balancovat po obrubníku, přeskakovat kaluže (popřípadě v nich skákat :-D), jezdit na kolech, skákat gumu nebo přes švihadlo. Pohybové aktivity by měly být pestré a ne jednostranné, kdy může dojít k přetěžování jednotlivých částí těla.

Přejeme hezké slunečné dny , Vaše paní učitelky.

Nápodoba:

Viz původní nastavení mluvidel u hlásky „č“. Voláme na kočičku či-či-či. Zpíváme či-či-či na píseň „Prší, prší“.
Zpíváme píseň „Krávy, krávy, jak si vlastně povídáte?“ (Kočky, kočky, jak si vlastně povídáte?)

Logopedická chvílka:	O zlobivém Čestmírovi
Autor:	Bc. Klára Bielová, DiS.
Pomůcky:	Peříčka, papírový kapesníček, obrázky se slovy, která obsahují písmenko Č, obrázky s artikulačním cvičením, míč, pracovní listy pro upevňování jemné motoriky.

1. Motivace

O zlobivém Čestmírovi

Byl jednou jeden chlapec, který byl zpočátku zlobivý, ale nakonec se polepšil a stal se z něho hodný a šikovný kluk. Všechno to začalo takto:

Kluk se jmenoval Čestmír Čumpelík. Měl moc hodnou maminečku Kačku a tatínečka Čeňka. Rodina Čumpelíkova bydlela ve vesničce Čičovice, uprostřed krásné, čisté přírody plné kytiček a zvířátek.

Čestmír byl zpočátku velmi hodné dítě, ale jednoho dne se změnil a začal činit nečekané lumpárničky. Např.: kočičky tahal za ouška, pejsky za ocasy a svému domácímu morčátku mačkal čenich, jako když zvoní na zvoneček cink cink. Kytičkám utrhával květy, stromečkům lámal větvičky a travičku podupával schválně svými černými botičkami, jen aby nerostla. Čestmír prostě ubližoval všemu živému.

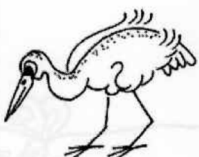

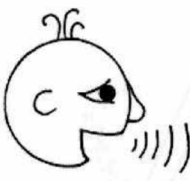

Čestmír schválně chodil do čičovické přírody a číhal na živočichy, kterým by nějak uškodil. Čápi u čičovického rybníčku se schovávali do rákosí, aby se ukryli před ránou Čestmírova ručně vyrobeného práčku. Včeličky se schovávaly do svých úlů, aby je Čestmír svými červenými botičkami nezamáčkl.

Nejvíce Čestmírovo zlobení dělalo starosti babičce a dědečkovi Nováčkovým z Černoviček, pro které byl Čestmír jejich jediný vnouček. Domlouvali mu, slibovali různé dárečky, ale nic nepomáhalo. Čestmír byl stále zlobivější a zlobivější.

Pohádka o jazýčku žirafy Žofky – procvičte si jazýček

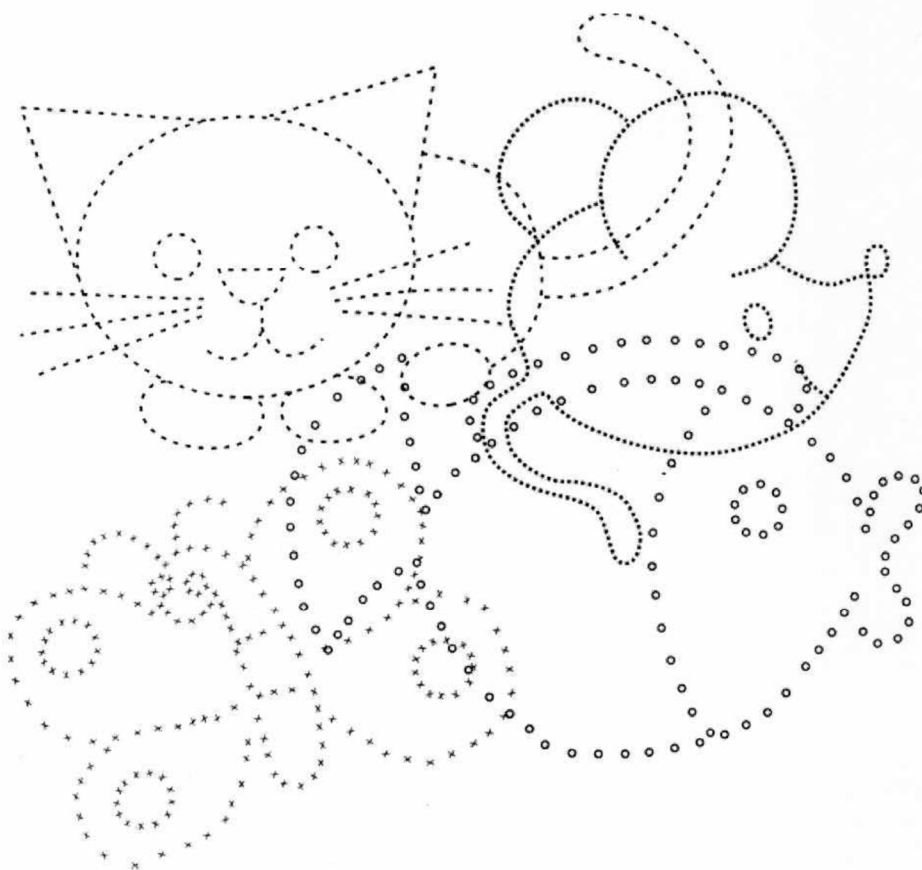
	
1. Byl jednou jeden jazyk a ten bydlel v tlamičce žirafy Žofky. Ráno se probudil a protáhl se. (Vypláznout jazyk co nejvíce.)	2. Podíval se nahoru, jestli svítí sluníčko... (Pohyb jazyka z úst ven a nahoru ke špičce nosu.)
	
3. ... nebo jestli tam náhodou není bláto. (Pohyb jazyka ven a směrem k bradě.)	4. Bylo hezky, a tak šel na procházku. (Při fixním mezičelistním úhlu jazyk kmitá plynule zleva doprava do krajních poloh.)
	
5. Uviděl koníčka a chtěl si taky zajezdit. (Příslušné pohyby jazyka na tvrdém patře.)	6. Šel dál a spatřil houpačku. Utíkal k ní se pohoupat. (Při fixním mezičelistním úhlu se jazyk pohybuje ven z úst a dovnitř v jedné rovině.)

Příloha č. 2: Obrázky pro rozvoj slovní zásoby - Č

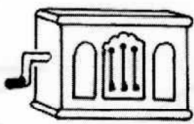

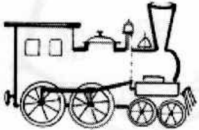

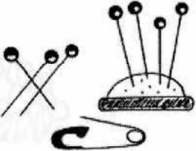

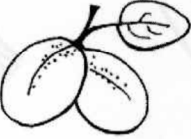
 ČICHAT	 ČEPICE	 ČÁP	 CVRČEK
 KARTÁČ	 ČUMÁK	 ČMELÁK	 ČÍST
 KŘÍČET	 KŘEČEK	 KOČKA	 KOČAR
 OČI	 NABĚRAČKA	 MORČE	 PEKÁČ
 POČÚRANÝ	 PUNČOCHÁČE	 RAJČE	 ROHÁČ

Pracovní list č. 1: Ztracená zvířátka

Spoj pastelkou stejné body a objevíš zvířátko. Každé zvířátko obtáhni jinou barvou.
Řekni, jaká zvířátka se objevila.

Příloha č. 2: Obrázky pro rozvoj slovní zásoby - Š

			
BERUŠKA	FLAŠINET	GALOŠE	HŘIŠTĚ
			
JEŠTĚRKA	KAŠTAN KOŇSKÝ	KLÍŠTĚ	MACEŠKA
			
MAŠINA	MUŠLE	MYŠ	NAŠTVANÝ
			
PAPOUŠEK	ŠAŠEK	ŠÍPEK	ŠÍŠKA
			
ŠNEK	ŠPENDLÍK	ŠŤASTNÝ	ŠVESTKY

Hra na žabky (sluchová hra)

Všechny děti se promění v žabky, každé má svou louži (děti dostanou podložky, látky, případně papíry, ze kterých si louži vytvoří). Hraje píseň o žábě, při které děti běhají po třídě. Když hudba ustane, každý musí rychle skočit do louže. Děti nemusí skočit do své vlastní louže, ale do kterékoliv, již mají nejbliže. V každém kole jedna louže zmizí.

Píseň žabička zelená (melodie stejná jako u písně Travička zelená)

Žabička zelená, z jara vždycky blažená, (ruce v bok, pohyb ze strany na stranu)

vypere si košiličku, (ruce nahoru, pohyb jako při věšení prádla, stoupnout si na špičky)

usuší ji na sluníčku. (ruce nad hlavou, obličej nahoru, jako když se sluníme)

Kvaky, kvaky, kvaky, kvak, (dupání na místě)

je to žabka, je to tak. (tleskání do dlaní)

A...ALĚŠ
K. Machna
C...a

